



## **Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio**

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt  
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

**Luxemburgi, 1740**

CXCIII. De erectione custodiæ Alsatiae Min. Capuccinorum in novam  
Provinciam.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

tis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIII. Erigitur Custodia Alfatæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alfatiam nuncupandam.

De divisione Provincie Insulen. eorumdem Fratrum, vide Clem. XI. Const. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternaria Officialium Provincie Brixien.

Dat. 16. Dec. 1728. An. V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PASTORALIS Officii, quo Catholice Ecclesie per universum Terrarum orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, sollicitudo Nos admonet, ut felici, prosperoque Religiosorum Virorum divinis obsequiis sub austerioris vitæ disciplina mancipatorum, suavique Christi odore de bona conversatione fragrantium statui, regimini, & progressui, interdum etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere studeamus, sicut sublimium Principum de Ecclesia Dei optime meritorum vota postulant, ac rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Quibusdam de causis Cōventus Alfatæ, olim de Provincia Helvetia, ab ea segregati, & in Custodiam quandam erecti.

§. 1. Nominè siquidem Charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus sitis constabat, inter alios Conventus hujusmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alfatia Dominio ejusdem Ludovici Regis Christianissimi subsunt, multiplicique incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alfatæ, eorumque Fratribus inde enata fuissent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipsius Ordinis in alma Urbe nostra novissime celebrati exposuissent nullum aliud efficacius hujusmodi damnis sarcientis, aliisque in posterum avertendis remedium suppeterè, quam quod prædicti eorum Conventus Alfatæ non modo ab Helveticis plane segregarentur, sed etiam in novam Provinciam erigerentur. Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. censuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alfatæ ab ipsa Provincia Helvetica penitus, & totaliter separarentur, ac tanquam Custodia a præfata Provincia Helvetica in posterum independens, pro tunc donec sufficientem, ac necessarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, soli Ministro Generali ejusdem Ordinis immediate subjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujusmodi desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Causæ eorundem Conventus in

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per enarratam provisionem a Diffini-

torio dicti Capituli Generalis, sicut præmittitur, captam, minime statui, ac Religiosæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alfatæ usquequaque consultum sit; prædicta vero custodia undecim ad præsens Conventus, & quatuor Hospitia, necnon singuli Conventus Religiosos regulari observantiæ, & disciplinæ numero sufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provincie, quarum aliqua minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato Conventuum numero constituuntur, duoque ex dictis Hospitiis, utpote in quibus satis, & Religiosorum in Conventus formales facile erigi valeant, & si Fratres Helvetii eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejusdem Ludovici Regis Christianissimi existentium, ac in Helvetia positorum gessissent, etiam antehac erigi potuissent, hisque accedat, quod in custodia præfata ultra Novitium, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augetur, si per Ministrum Provincie regeretur Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ studia vigeant, quodque intra dictæ Custodiæ limites illius Fratres ad vitam, & vestitum necessaria abunde, nec magno labore ex quæstuatione, ac Fidelium liberalitate parent, & inveniant.

Provinciam erigendi.

Preces Gallicarum Regis:

§. 3. Quibus, aliisque gravibus rationibus consideratis plurimum expedire videtur, Custodiam præfata in Provinciam erigi: Nobis propterea ejusdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro ipsius Ludovici Regis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac firmiori, solidiorique memoratorum Conventuum in Alfatia prædicti Ludovici Regis dominio subiecta, ut præfertur consistentium, statui, & quieti, prosperoque regimini salubriter prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfata Custodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum Provinciam Alfatiam nuncupandam, quæ a propriis Ministro Provinciali, ac Definitoribus, cæterisque Superioribus juxta ejusdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac ipsi novæ Provincie sic erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Hospitiis, Domibus, ac Ministro Provinciali, & Definitoribus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præminentis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provincie, illarumque Conventus, Hospitia, Domos, Superiores, & Fratres aliæque personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla proorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausula.

§. 4. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obrinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIV.

Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. super præcedentia eorundem in Provincia Romana.

Hac de re vide Urbani VIII. Const. ed. 1642. Dec. 22. P. 20., & Alex. VIII. Const. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

Dat. 16. Dec.  
1728. An. 5.

## BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscriptus, & ab Urbano VIII. approbatus fuit.

§. I. **C**Um, sicut accepimus, alias postquam iussu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri quædam pro salubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Cismontanæ, generales Constitutiones in ipso primordio institutionis Provincialium in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, seu ordo præcedendi inter ipsos Fratres sub gravibus pœnis præscriptus, & ab ipso Urbano Prædecessore per suas in simili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium est: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Ordinis exacte servarunt, donec instantibus Ministro Provinciali, Definitorio, Ministris Exprovincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejusdem Provinciæ Romanæ, re. mc. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster per suas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Pastoralis &c.* formam ejusmodi præcedendi moderando statuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, sive honoratoris loci competeret, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officii ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illis, qui ad habitum per dictos Fratres gestari solitum susceperant, ac de cætero susciperent, quam illi, qui se a Fratribus de Observantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfate canonice transfulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis ejusdem Cismontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri essent, qui post Superiores actuales immediate locum haberent, &

Postmodum vero ab Alexandro VII. prædictæ præcedendi formam moderando, alias statutum fuit.

alias prout in ipsis Alexandri Prædecessoris literis uberius continetur.

§. 2. Definidores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæc Alexandri Prædecessoris literæ prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apostolica Deputatorum, tamen non sine altercatione decerni obtinuerunt, prout etiam Secretarii Generales actuales, Exprocuratores, & Exdefinidores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædecessoris literis comprehensi; præcedentia juxta supradictas generales Ordinis Constitutiones, & Urbani Prædecessoris literas, non tamen absque querimoniis gavisi fuerint, & ad sedanda dissidia subinde enata, eandem præcedentiam sub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curie, Provinciæ Visitationum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliisque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

§. 3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. institutum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædecessoris literarum, sed cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita demandasset exquiri desuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadversum fuisset, quod præter dilationem celebrationis ejusdem Capituli Generalis in eo vix tractari, ac discuti soleant res ad universonum Ordinem præfatum spectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones; Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorundem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum pro negotio hujusmodi examinando devenit, verum quia nonnulli Fratres Missionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præfatorum in possessione, seu quasi possessione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opposentium habito adversus ejusmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem pariter nostrum recursum, ipse Clemens Prædecessor per tunc quoque existentem Auditorem suum mandavit, nihilominus innovandum esse, neque dictum Decretum executioni demandandum fore, donec, & quousque controversia per præfatum Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam resolveretur, ac interim servari debere in omnibus, & per omnia supradictas Alexandri Prædecessoris literas. Cumque, sicut Nobis quoque innotuit cura, & studio graviorum dictæ Provinciæ Religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos placare, & ne ejusmodi lis, & quæstio in publicum efferretur impedire adnixi sunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoscendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hæcenus minime habita fuerit.

§. 4. Hinc est, quod Nos attendentes nihil magis spiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adversari, quam similes super præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religiose, & fraternæ quoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes rationi, ac recto ordini consentaneum esse, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eandemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Constitutiones, ac Ur-

Hinc orta  
dissidia.Pro quibus  
sedandis multa  
operatum est;  
sed frustra.Causæ hujus  
Constitutionis.

bani